

RICHARD OSMAN

Συγγραφέας
της μπεστ σέλερ σειράς

Η ΛΕΣΧΗ
ΦΟΝΩΝ
ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ΕΞΙΧΝΙΑΖΟΥΜΕ ΦΟΝΟΥΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Εξιχνιάζουμε φόνους**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: *We solve murders*

Από τις Εκδόσεις Penguin Random House UK, Λονδίνο, 2024

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Richard Osman

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γωγώ Αρβανίτη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Χρίστος Κυθρεώτης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Richard Bravery/Penguin Random House UK

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Σπυριδούλα Βονίτση

© Six Seven Entertainment Ltd, 2024

All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2025

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2025, 6.000 αντίτυπα

ISBN 978-618-01-6039-0

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Since 1979

Head Office:

121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr

psychogios.gr

RICHARD OSMAN

ΕΙΧΝΙΑΖΟΥΜΕ ΦΟΝΟΥΣ

Μετάφραση: Γωγώ Αρβανίτη

Πρέπει να αφήνεις όσο το δυνατόν λιγότερα ίχνη. Αυτός είναι ο μοναδικός κανόνας.

Είναι απαραίτητο να μιλήσεις με ανθρώπους καμιά φορά: αναπόφευκτο. Πρέπει να δοθούν εντολές, να κανονιστούν αποστολές, να δολοφονηθούν άτομα κ.λπ. κ.λπ. Δε γίνεται να ζεις σε γνάλα, για όνομα του Θεού!

Πρέπει να τηλεφωνήσεις στον Φρανσουά Λουμπέτ; Είναι απόλυτη ανάγκη; Προμηθεύσει ένα τηλέφωνο με ενσωματωμένη παραμόρφωση φωνής. Παρεμπιπτόντως, αν δεν είναι απόλυτη ανάγκη, θα το μετανιώσεις που του τηλεφώνησες πρόωρα.

Αλλά η επικοινωνία γίνεται κυρίως με γραπτά μηνύματα ή μείλ. Οι άριστοι εγκληματίες μοιάζουν πολύ με τους μιλένιαλ από αυτή την άποψη.

Τα πάντα είναι κρυπτογραφημένα, φυσικά, αλλά τι γίνεται αν οι αρχές σπάσουν τον κώδικα; Συμβαίνει. Αρκετοί άριστοι εγκληματίες βρίσκονται αυτή τη στιγμή στη φυλακή επειδή ένας σπασίγκλας με λάπτοπ είχε πάρα πολύ χρόνο στη διάθεσή του. Πρέπει λοιπόν να κρύβεσαι όσο καλύτερα μπορείς.

Μπορείς να κρύψεις το IP σου – είναι πανεύκολο. Τα μείλ του Φρανσουά Λουμπέτ κάνουν τον γύρο του κόσμου μέσω διαφόρων τοποθεσιών πριν φτάσουν στον παραλήπτη. Ακόμα κι ένας σπασίγκλας με λάπτοπ δε θα μπορέσει ποτέ να ανακαλύψει από πού στάλθηκαν πραγματικά.

Όμως, η γλώσσα του καθενός αφήνει μια μοναδική υπογραφή.

Ιδιαίτερη χρήση λέξεων, ρυθμός, προσωπικότητα. Κάποιος θα μπορούσε να διαβάσει ένα μείλ σου κι έπειτα μια καρτ ποστάλ που είχες στείλει το 2009 και να βεβαιωθεί ότι στάλθηκαν από το ίδιο πρόσωπο. Η επιστήμη, βλέπετε. Είναι πολύ συχνά εχθρός του έντιμου εγκληματία.

Γ' αυτό και το ChatGPT ήταν και παραμένει θεόστολο δώρο.

Αφού γράφεις ένα μείλ ή ένα κείμενο, οτιδήποτε τέλος πάντων, μπορείς να το περάσεις ολόκληρο από το GPT κι αυτό αμέσως διαγράφει την προσωπικότητά σου. Σε ισοπεδώνει, σιδερώνει τις ζαρωματιές σου, σε ξεπλένει, ιδιομορφία την ιδιομορφία, ώσπου εξαφανίζεσαι.

«ChatGPT, παρακαλώ, ξαναγράψε το κείμενο στο στιλ φιλικού Άγγλου τζέντλεμαν». Αυτή είναι πάντα η εντολή του Λουμπέτ.

Βολικό, γιατί αν εκείνα τα μείλ είχαν γραφεί στο προσωπικό στιλ του Λουμπέτ, όλα θα γίνονταν πιο φανερά. Ολοφάνερα.

Όπως έχουν τα πράγματα, όμως, μπορεί να βρεις χίλια μείλ αλλά και πάλι να μην μπορέσεις να καταλάβεις πού βρισκόταν ο Φρανσουά Λουμπέτ, και πάλι να μην μπορέσεις να καταλάβεις ποιος είναι ο Φρανσουά Λουμπέτ.

Θα καταλάβαινες, βέβαια, τι κάνει ο Φρανσουά Λουμπέτ, αλλά ελάχιστα πράγματα θα μπορούσες να κάνεις γι' αυτό.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Από το Νιου Φόρεστ
στη Νότια Καρολίνα

1

Τελικά συνέβη.

Ο Άντριου Φέρμπανκς το ήξερε ότι μια μέρα θα γινόταν διάσημος. Και εκείνη η ημέρα –μια ήσυχη, ηλιόλουστη Τρίτη στις αρχές του Αυγούστου– είχε επιτέλους φτάσει.

Με τόσα χρόνια βίντεο γυμναστικής στο Instagram είχε ήδη αποκτήσει πολλούς ακόλουθους, φυσικά, αλλά ποτέ ξανά τίποτα σαν κι αυτό εδώ. Αυτό εδώ ήταν *τρελό*.

Εξαιτίας μιας σχέσης που διατηρούσε κατά διαστήματα με μια δευτεροκλασάτη ποπ τραγουδίστρια, ο Άντριου Φέρμπανκς έβλεπε κάπου κάπου τη φωτογραφία του στις εφημερίδες. Αλλά όχι στα πρωτοσέλιδα, όπως σήμερα.

Η δημοσιότητα που τόσο καιρό κυνηγούσε ήταν επιτέλους γεγονός. Το όνομά του στα χείλη όλων, σε όλο τον κόσμο. Τρένταρε στα σόσιαλ. Η σέλφι του πάνω στο γιοτ κυκλοφορούσε παντού: ο Άντριου, γυμνόστηθος, μαυρισμένος, να κλείνει το μάτι στον φακό, πίσω του ο ζεστός ήλιος να κλείνει κι αυτός το μάτι, και το μπουκάλι με το Krusher υψωμένο σε θερμό χειρетиισμό.

Και τα σχόλια κάτω από τη φωτογραφία! Τα emoji καρδούλες, τα emoji φωτιές, ο πόθος. Όλα όσα είχε ονειρευτεί ποτέ ο Άντριου.

Υπήρχαν κι άλλου τύπου σχόλια όμως, και μερικά ίσως και να του χαλούσαν λίγο τη διάθεση. «Χάθηκε τόσο νωρίς», «Τόσο γυμνασμένος: αιωνία του η μνήμη», «Τι σκληρό να βλέπεις

αυτή τη φωτογραφία ξέροντας τι πρόκειται να συμβεί» – αλλά δεν μπορούσες να διαφωνήσεις με την πλειονότητα. Χαμός γινόταν. Στα γραφεία παραγωγής του *Love Island*,* η φωτογραφία του έκανε συνέχεια τον γύρο κι όλοι έλεγαν πόσο τέλειο θα ήταν αν ο τύπος δεν, τέλος πάντων, ξέρετε τι.

Ναι, τελικά όλοι έμαθαν τον Άντριου Φέρμπανκς. Ή, όπως ήταν τώρα ευρύτερα γνωστός, τον «Τραγικό ινφλουένσερ του Instagram Άντριου Φέρμπανκς».

Οπότε, δεν ήταν εντελώς θετικό το όλο πράγμα. Και, εδώ που τα λέμε, ακόμα κι αυτό το λίγο θετικό του πράγματος αρχίζει να ξεθωριάζει. Είναι πια Τετάρτη απόγευμα και το όνομά του έχει ήδη γλιστρήσει προς τα κάτω στις τάσεις. Άλλα πράγματα συμβαίνουν στον κόσμο. Ένας αστέρας του μπέιζμπολ μπούκαρε με το φορητάκι του στην πισίνα της πρώην συζύγου του. Μια vlogger ομορφιάς είπε κάτι ανάρμοστο για την Τέιλορ Σουίφτ. Η συζήτηση, όπως η παλιόρροια, αλλάζει κατεύθυνση.

Ο Άντριου Φέρμπανκς είχε βρεθεί νεκρός: από σφαίρα στο κεφάλι, δεμένος με σκοινί από ένα γιοτ και πεταμένος στο νερό, να ανεβοκατεβαίνει σαν σημαδούρα στον Ατλαντικό. Πάνω στο σκάφος δεν υπήρχε ψυχή, ούτε ίχνος άλλης ανθρωπίνης παρουσίας, με μόνη εξαίρεση ένα δερμάτινο σακ βουαγιάζ που περιείχε σχεδόν ένα εκατομμύριο δολάρια.

Τίποτε απ' όλα αυτά, όμως, δε σου δίνει το δικαίωμα να είσαι διάσημος για πάνω από μία ημέρα και κάτι. Μπορεί κάποτε να γίνει ένα podcast για αυτή την υπόθεση ή, ακόμα καλύτερα, ένα ντοκιμαντέρ στο Netflix, αλλά προς το παρόν τα φώτα της δημοσιότητας που πέφτουν πάνω στον Άντριου θυμίζουν πιο πολύ σούρουπο.

Σύντομα ο Άντριου Φέρμπανκς θα είναι απλώς η φωτογραφία ενός τύπου που κρατάει υψωμένο ένα μενεξεδί ενεργεια-

* Βρετανικό ριάλιτι. (Σ.τ.Μ.)

κό ποτό με φόντο μια γαλάζια θάλασσα, ένα πτώμα σε νεκροτομείο της Νότιας Καρολίνας και κάπου κάπου ένα «αυτός που βρέθηκε νεκρός σε ένα κότερο με πάρα πολλά λεφτά σε μια τσάντα – τον θυμάσαι;»

Ποιος τον σκότωσε; Ποιος ξέρει; Κάποιος τον σκότωσε, σίγουρα, και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης κυκλοφορούν πολλές απόψεις επ' αυτού. Γιατί τον σκότωσαν; Δεν έχω ιδέα – κάποιος θα είχε τους λόγους του, έτσι δεν είναι; Ζηλόφθονος συνεργάτης; Ανταγωνιστής στα βίντεο γυμναστικής στο Instagram; Κάθε είδους εξήγηση θα μπορούσε να σταθεί. Δε θα το πιστέψεις τι είπε εκείνη η vlogger για την Τέιλορ Σουίφτ.

Έστω και για μία ημέρα, όμως, τι απίθανη φάση ήταν εκείνη! Αν ο Άντριου Φέρμπανκς ήταν ακόμη ζωντανός, θα έψαχνε για μάννατζερ πλήρους απασχόλησης. Κλείσε μου κι άλλες δουλειές, μπάρες πρωτεΐνης, ιατρεία λεύκανσης δοντιών, μήπως να λανσάρω δική μου βότκα;

Ναι, έστω για μία ημέρα, όλοι ήθελαν να τσιμπήσουν ένα κομματάκι απ' τον Άντριου Φέρμπανκς. Αν και, αφού είχαν τελειώσει μαζί του οι καρχαρίες, δεν απέμειναν και πολλά.

Έτσι είναι η σόου μπίζνες.

2

Τι δε σου αρέσει στον εαυτό σου;» ρωτάει η Ρόζι Ντ'Αντόνιο. Είναι καθισμένη σε μια φουσκωτή πολυθρόνα σε σχήμα θρόνου, μέσα σε μια πισίνα σε σχήμα κύκνου. «Πάντα το ρωτάω αυτό».

Η Έιμι Γουίλερ κάθεται σε μια καρέκλα κήπου, με την πλάτη στητή, τον ήλιο κόντρα και εύκολη πρόσβαση στο όπλο της. Της αρέσει η Νότια Καρολίνα. Αυτό το κρυμμένο παρακλάδι της τουλάχιστον. Είναι νωρίς το πρωί, η θερμοκρασία στους τριάντα δύο βαθμούς, φυσάει αεράκι από τον Ατλαντικό και, προς το παρόν, κανένας δεν προσπαθεί να τη σκοτώσει. Έχει καιρό να πυροβολήσει άνθρωπο, αλλά δεν μπορεί να τα 'χει κανείς όλα.

«Η μύτη μου, νομίζω», λέει η Έιμι.

«Τι έχει η μύτη σου;» ρωτάει η Ρόζι. Ρουφάει κάτι πρασινωπό με ένα μη ανακνυλώσιμο καλαμάκι και σέρνει το ελεύθερο χέρι της στο νερό, δημιουργώντας κυματάκια.

«Δεν ξέρω», λέει η Έιμι. Την εντυπωσιάζει το γεγονός ότι η Ρόζι Ντ'Αντόνιο είναι έντονα και τέλεια μακιγιαρισμένη στην πισίνα. Πόσων χρόνων είναι; Εξήντα; Ογδόντα; Ένα μυστήριο. Στον φάκελό της, στην ένδειξη ηλικία γράφει: *Αρνήθηκε να αποκαλύψει*. «Όταν κοιτάζω τη μύτη μου, μου φαίνεται κάπως. Δεν είναι καλή».

«Πήγαινε να σου τη φτιάξουν», λέει η Ρόζι. «Μεγαλύτερη, μικρότερη, όπως τη θέλεις. Η ζωή είναι πολύ σύντομη για να

μη σου αρέσει η μύτη σου. Προβλήματα είναι η πείνα, ο λιμός, ή να μην έχεις Wi-Fi: οι μύτες δεν είναι πρόβλημα. Τι άλλο;»

«Τα μαλλιά μου», λέει η Έμι. Έχει σχεδόν χαλαρώσει. Το νιώθει να έρχεται ύπουλα. Μισεί τη χαλαρότητα. Πάρα πολύς χρόνος για σκέψη. Η Έμι προτιμά τη δράση. «Δε με υπακούνε ποτέ».

«Αυτό το βλέπω», λέει η Ρόζι. «Αλλά διορθώνεται εύκολα. Έχω μια εξειδικευμένη κομμώτρια. Έρχεται αεροπορικώς από κάπου. Από τη Χιλή, νομίζω. Πέντε χιλιάδες δολάρια και λύθηκε το πρόβλημά σου. Πληρώνω εγώ».

«Και τα αυτιά μου», λέει η Έμι. «Είναι λοξά».

Η Ρόζι κοιτάζει γέροντας το κεφάλι στο πλάι και κάνει κουπί με τα χέρια της προς την Έμι, παρατηρώντας την από πιο κοντά. «Δεν το βλέπω. Έχεις ωραιότατα αυτιά. Σαν της Γκόλντι Χον».

«Τα έχω μετρήσει με υποδεκάμετρο», λέει η Έμι, «όταν πήγαινα ακόμη σχολείο. Η διαφορά είναι μόλις ένα χιλιοστό, αλλά εγώ τη βλέπω. Και τα πόδια μου. Είναι πολύ κοντά σε σχέση με τον κορμό».

Η Ρόζι γνέφει καταφατικά και επανέρχεται στο κέντρο της πισίνας, όπου ο ήλιος χτυπάει πολύ δυνατά. «Στην ουσία τώρα, Έμι, τι σου αρέσει στον εαυτό σου;»

«Είμαι Αγγλίδα», λέει η Έμι. «Δε μου αρέσει τίποτα στον εαυτό μου».

«Πολύ μπανάλι!» λέει η Ρόζι. «Ήμουν κι εγώ Αγγλίδα και το ξεπέρασα. Διάλεξε κάτι».

«Νομίζω ότι είμαι πιστή», λέει η Έμι.

«Καλό χαρακτηριστικό», συμφωνεί η Ρόζι. «Για σωματοφύλακα».

«Και τα κοντά πόδια μου δίνουν χαμηλό κέντρο βάρους», λέει η Έμι. «Γι' αυτό είμαι πολύ καλή στην πάλη σώμα με σώμα».

«Ορίστε», λέει η Ρόζι. «Πιστή και πολύ καλή στην πάλη».

Στρέφει το πρόσωπό της προς τον ήλιο.

«Αν με πυροβολήσει κάποιος αυτή την εβδομάδα, εσύ θα πρέπει να κάνεις βουτιά μπροστά από τη σφαίρα;»

«Έτσι πρέπει», λέει η Έιμι, χωρίς να το πιστεύει. «Αν κι αυτό γίνεται κυρίως στις ταινίες».

Δύσκολο να κάνεις βουτιά μπροστά από μια σφαίρα, όπως ξέρει από εμπειρία η Έιμι. Οι σφαίρες είναι πάρα πολύ γρήγορες.

«Ή στα βιβλία, σίγουρα», λέει η Ρόζι. «Θα κάνω έναν μπάφο, θες κι εσύ;»

«Καλύτερα, όχι», λέει η Έιμι. «Στη Maximum Impact μάς υποβάλλουν σε υποχρεωτικές εξετάσεις αίματος κάθε τρεις μήνες, είναι πολιτική της εταιρείας. Έτσι και βρεθεί ίχνος οποιουδήποτε ναρκωτικού, έχω απολυθεί».

Η Ρόζι γρυλίζει «Καλά κάνουν».

Δεν είναι η πιο συναρπαστική αποστολή που ανατέθηκε ποτέ στην Έιμι, αλλά εδώ έχει ήλιο και της αρέσει το όλο σκηνικό: Η πελάτισσα, η Ρόζι Ντ'Αντόνιο, η διάσημη συγγραφέας με τις περισσότερες πωλήσεις παγκοσμίως, «αν δεν υπολογίσεις τον Λι Τσάλντ». Η έπαυλή της σε στιλ ισπανικής χασιέ-ντα στο ιδιωτικό νησί της, σε μικρή απόσταση από την ακτή της Νότιας Καρολίνας. Με τον προσωπικό της σεφ.

Για διάφορους επιχειρησιακούς λόγους η Έιμι είχε χρειαστεί μια φορά να περάσει σχεδόν έναν μήνα σ' έναν εγκαταλελειμμένο αγωγό πετρελαίου στη Συρία, οπότε το τωρινό είναι σαφώς αναβάθμιση. Ο σεφ τής φέρνει ένα πιάτο ρωσικά πιτάκια μπλινί με καπνιστό σολομό. Δεν είναι αληθινός σεφ—τον λένε Κέβιν και είναι πρώην μέλος της SEAL του Πολεμικού Ναυτικού—* αλλά μαθαίνει γρήγορα. Χθες βράδυ το μοσχάρι μπουργκινιόν του ήταν ένας θρίαμβος. Στον κανονικό σεφ της Ρόζι έχει δοθεί άδεια δύο εβδομάδων. Η Έιμι, η Ρόζι

* Navy Sea Air and Land. (Σ.τ.Μ.)

και ο Κέβιν, ο SEAL του ναυτικού, είναι οι μόνοι άνθρωποι στο νησί. Και έτσι θα παραμείνουν τα πράγματα προς το παρόν.

«Κανένας δεν επιτρέπεται να με σκοτώσει», λέει η Ρόζι. Τώρα έχει πάει στην άκρη της πισίνας και στρίβει τσιγάρο. «Μόνο εγώ».

«Και δε θα σε αφήσω», λέει η Έιμι.

«Ναι, αλλά κάποιος μπορεί να προσπαθήσει», λέει η Ρόζι. «Διότι, ποτέ δεν ξέρεις, έτσι όπως έχει γίνει ο κόσμος και τα λοιπά. Οπότε, αν γίνει απόπειρα, εσύ μη βουτήξεις μπροστά στη σφαίρα, εντάξει; Όχι για χάρη μου. Ας σκοτωθεί η γριά».

Η Maximum Impact Solutions, ο εργοδότης της Έιμι, είναι το μεγαλύτερο πρακτορείο ατομικής προστασίας και φρούρησης παγκοσμίως, ίσως το δεύτερο μεγαλύτερο αφότου αποχώρησε ο Χενκ Βαν Βέεν παίρνοντας μαζί του και τη μισή πελατεία. Αν κάποιος σε κλέβει, αν κάποιος θέλει να σε σκοτώσει, αν υπάρχει δυσαρέσκεια στον ιδιωτικό στρατό σου, σε αυτούς θα απευθυνθείς. Η Maximum Impact έχει πολλά σλόγκαν. Το «Ας σκοτωθεί η γριά» δεν είναι ένα από αυτά.

«Δεν πρόκειται ν' αφήσω κανέναν να σε σκοτώσει», λέει η Έιμι.

Θυμάται τον εαυτό της όταν μεγάλωνε να παρακολουθεί τη Ρόζι στην τηλεόραση του κοινοτικού κέντρου αναφυγής. Οι βάτες στους ώμους, το φέρεσιμό της. Σήμαινε πολλά για την Έιμι, της είχε δείξει πόσο ισχυρή μπορούσε να είναι μια γυναίκα, εκείνα τα χρόνια που η ίδια κοιμόταν κουλουριασμένη κάτω από το κρεβάτι της κάθε βράδυ και ονειρευόταν καλύτερες μέρες. Η Ρόζι δεν πρόκειται να πεθάνει στη βάρδια της.

«Τι προφορά είναι αυτή που έχεις;» ρωτάει η Ρόζι και τραβάει την πρώτη ρουφηξιά από τον μπάφο. «Χαριτωμένη ακούγεται. Μάντσεστερ;»

«Γουότφορντ», λέει η Έιμι.

«Ίιι! Λείπω πολύ καιρό. Πες μου για το Γουότφορντ».

«Είναι μια πόλη», λέει η Έιμι. «Στην Αγγλία».

«Αυτό το ξέρω, Έιμι. Είναι ωραία;»

«Δεν είναι η πρώτη λέξη που θα χρησιμοποιούσα», λέει η Έιμι. Περιμένει με χαρά να τηλεφωνήσει στον πεθερό της, τον Στιβ, αργότερα. Είναι Παρασκευή, ο Στιβ θα είναι στη γύρα. Θα του αρέσει πολύ να ακούσει για τη Ρόζι. Οι δυναμικές γυναίκες ήταν η αδυναμία του. Ίσως ξαναγίνουν κάποτε.

Η σκέψη για δυναμικές γυναίκες κάνει την Έιμι να σκεφτεί την Μπέλα Σάντσες. Και η Μπέλα Σάντσες την κάνει να σκεφτεί τον Μαρκ Γκουτς. Και όταν σκέφτεται τον Μαρκ Γκουτς, αρχίζει να σκέφτεται...

Και εδώ είναι το πρόβλημα, Έιμι! Όταν χαλαρώνεις, σκέφτεσαι. Τίποτε απ' όλα αυτά δεν είναι δική σου δουλειά. Σταμάτα να σκέφτεσαι, δε σου πάει. Ρίξε γροθιές, οδήγησε γρήγορα, εξουδετέρωσε εκρηκτικά, αλλά, για όνομα του Θεού, μη σκέφτεσαι. Η ζωή δεν είναι σχολείο.

«Οι Άγγλοι είναι τρελοί», λέει η Ρόζι. «Στη δεκαετία του ογδόντα με αγάπησαν, τη δεκαετία του ενενήντα με μισούσαν, τη δεκαετία του 2000 με ξέχασαν, του δύο χιλιάδες δέκα με ξαναθυμήθηκαν και τώρα με αγαπούν και πάλι. Δεν έχω αλλάξει ούτε σταλιά όλα αυτά τα χρόνια. Έχεις διαβάσει κανένα από τα βιβλία μου, Έιμι;»

«Όχι», λέει ψέματα η Έιμι. Και ποιος δεν έχει διαβάσει τουλάχιστον ένα βιβλίο της Ρόζι Ντ'Αντόνιο. Η Έιμι τα διαβάζει απ' όταν ήταν έφηβη. Μια κοινωνική λειτουργός τής είχε δώσει το πρώτο, προειδοποιώντας τη με το δάχτυλο στα χείλη ότι εκείνο το λαθραίο βιβλίο ήταν το μικρό τους μυστικό. Και τι μυστικό. Πόσος θάνατος, αίγλη, αίμα, τι φοβερά ρούχα. Βάτες στους ώμους και δηλητήριο. Όμως είναι σημαντικό να μην είσαι θανάστρια του πελάτη. Τη σφαίρα δεν τη νοιάζει πόσο διάσημος είσαι. Κι αυτό είναι ένα από τα σλόγκαν της Maximum Impact.

Χθες στο αεροπλάνο, η Έιμι διάβαζε το *Ο θάνατος τραβά τη σκανδάλη*. Έχει γίνει και ταινία με την Αντζελίνα Τζολί, αλλά το βιβλίο είναι καλύτερο. Πολύ σεξ με εκατομμυριούχους,

πολλά όπλα. Πράγματα με τα οποία η Έιμι μπορούσε να ταυτιστεί.

«Παντρεμένη;» ρωτάει η Ρόζι. «Παιδιά;»

«Παντρεμένη ναι, παιδιά όχι», λέει η Έιμι.

«Είναι καλός τύπος; Ο σύζυγος;»

«Ναι, είναι», λέει η Έιμι και σκέφτεται τον Άνταμ. «Όσο κι εγώ, δηλαδή. Μου αρέσει».

Η Ρόζι γνέφει καταφατικά. «Καλή απάντηση. Ανησυχεί για σένα;»

«Δεν του αρέσει όταν με πυροβολούν», λέει η Έιμι. «Μια φορά, όταν μου επιτέθηκε κάποιος με σπαθί στο Μαρόκο, έκλαψε».

«Εσύ έκλαψες;»

«Έχω να κλάψω απ' όταν ήμουν δώδεκα χρονών», λέει η Έιμι. «Έμαθα να μην κλαίω».

«Υγιές μού φαίνεται», λέει η Ρόζι. «Μπορώ να σε βάλω σε ένα από τα βιβλία μου; Ξανθιά, γαλανομάτα, ύψος ένα εβδομήντα, δεν κλαίει ποτέ, σκοτώνει κακούς;»

«Όχι», λέει η Έιμι. «Δε μου αρέσει η δημοσιότητα».

«Δε θα αναφέρω τα αυτιά σου, υπόσχομαι».

Η Έιμι και ο πεθερός της προσπαθούν να μιλάνε κάθε μέρα. Δεν έχουν συζητήσει ποτέ το γιατί απλώς τους έγινε συνήθεια, σημαντική και για τους δυο. Δηλαδή, είναι σημαντική για την Έιμι και ελπίζει ότι είναι σημαντική και για τον Στιβ. Τυχαίνει καμιά φορά να χάσουν μια μέρα. Για παράδειγμα, η Έιμι έπρεπε να μείνει εντελώς βουβή για δώδεκα ώρες σε εκείνον τον αγωγό πετρελαίου, εξαιτίας μιας τρομοκρατικής ομάδας, έτσι τη συγκεκριμένη ημέρα αρκέστηκε σε γραπτά μηνύματα. Ο Στιβ καταλαβαίνει. Η δουλειά είναι δουλειά.

«Διαλέγεις εσύ τα ρούχα σου;» ρωτάει η Ρόζι. «Ή είναι στολή;»

Η Έιμι κοιτάζει το στρατιωτικό παντελόνι και το ξεθωριασμένο κοντομάνικο μπλουζάκι της, μάρκας Under Armour.

«Εγώ τα διαλέγω».

Η Ρόζι υψώνει το φρούδι. «Μάλιστα. Κανείς δεν είναι τέλειος».

Η Έιμι δε θέλει να αφήνει μεγάλα διαστήματα μεταξύ τηλεφωνημάτων γιατί ποτέ δεν ξέρεις τι μπορεί να τρώει καθημερινά ο Στιβ, αν φροντίζει καλά τον εαυτό του. Είναι παράλογο, κατά τη γνώμη της, να τρώει κανείς άσχημα.

Ίσως θα έπρεπε να τηλεφωνεί και στον σύζυγό της, αλλά ανησυχεί λιγότερο για τον Άνταμ. Και εκτός αυτού, για τι θα μιλούσαν;

«Χθες, όταν ήρθες», λέει η Ρόζι, «είδα ότι είχες ένα αντίτυπο του *Ο θάνατος τραβά τη σκανδάλη* στο πάνω μέρος της τσάντας σου. Ξεφυλλισμένο μέχρι τη μέση περίπου».

Η Έιμι κατανεύει. Η Ρόζι την τσάκωσε.

«Άρα έχεις διαβάσει τουλάχιστον μισό από τα βιβλία μου. Εσύ δεν είπες πως δεν είχες διαβάσει κανένα;»

«Έρευνα πελάτη».

«Μαλακίες», λέει η Ρόζι. «Σου αρέσει;»

«Δεν είχα τίποτε άλλο να διαβάσω».

«Σαφώς σου αρέσει, το βλέπω. Έφτασες εκεί που αυτή τον πυροβολεί μέσα στο αεροπλάνο;»

«Είναι καλή σκηνή», λέει η Έιμι.

«Ναι, είναι», λέει η Ρόζι, κουνώντας το κεφάλι. «Τα είχα με έναν πιλότο τότε και με άφησε να πυροβολήσω μέσα στο αεροπλάνο του, στο πλαίσιο της έρευνας. Το έχεις κάνει ποτέ;»

«Να πυροβολήσω μέσα σε αεροπλάνο; Όχι», λέει ψέματα η Έιμι.

«Τίποτα δε συμβαίνει», λέει η Ρόζι. «Χρειάστηκε να αντικαταστήσουν τη σαμουά ταπετσαρία στον έναν από τους καναπέδες μετά – κι αυτό ήταν όλο».

«Αν η σφαίρα τρουπούσε την άτρακτο, θα γινόταν αποσυμπύεση στην καμπίνα και θα πεθαίνατε όλοι», λέει η Έιμι. Αυτή είχε πέσει μια φορά με αλεξίπτωτο από αεροπλάνο ακρι-

βώς έπειτα από ένα τέτοιο περιστατικό. Και είχε περάσει τις επόμενες πέντε ημέρες προσπαθώντας να αποφύγει τις δυνάμεις των επαναστατών στην Μπουρκίνα Φάσο. Είχε πολλή πλάκα στο τέλος, πραγματικά. Η Έιμι βρίσκει ότι η αδρεναλίνη είναι καλή για την ψυχή και πολύ καλή για την επιδερμίδα. Παρακολουθεί καμιά φορά βίντεο περιποίησης του δέρματος στο Instagram, αλλά τίποτα δεν μπορεί να κάνει τόσο καλό στο δέρμα σου όσο το να σε πυροβολήσουν κι ύστερα να πηδήξεις από ένα αεροπλάνο εν πτήση. Μήπως θα έπρεπε να κάνει δικά της βίντεο; Συνειδητοποιεί ότι άρχισε πάλι να σκέφτεται και σταματάει.

«Τότε, ευτυχώς που δεν την τρύπησε», λέει η Ρόζι και κατεβάζει μονορούφι ότι έχει απομείνει από εκείνη τη γλίνα στο ποτήρι της. «Με τρώνε οι πατούσες μου, Έιμι. Δεν πεταγόμαστε στην απέναντι στεριά; Για ένα ποτό; Να κάνουμε λίγο ντόρο;»

Τα προβλήματα της Ρόζι άρχισαν όταν στο πρόσφατο μυθιστόρημά της, *Νεκροί και διαμάντια*, συμπεριέλαβε έναν χαρακτήρα βασισμένο ξεκάθαρα σε έναν Ρώσο ολιγάρχη ονόματι Βασίλι Κάρπιν. Ο Βασίλι, όπως φάνηκε, δε διέθετε την αίσθηση του χιούμορ που συνδέει συνήθως κανείς με δισεκατομμυριούχους βιομηχάνους χημικών και η Ρόζι, έπειτα από μια σφαίρα που έλαβε μέσα σε φάκελο με το ταχυδρομείο, καθώς και έπειτα από μια αποτυχημένη απόπειρα απαγωγής της σε εκδήλωση υπογραφής βιβλίων στο Νάσβιλ, απευθύνθηκε για την προστασία της στους επαγγελματίες, καταλήγοντας σε κατ' οίκον περιορισμό για το άμεσο μέλλον.

Διάφοροι μιλάνε με διάφορους. Ο Τζεφ Νόλαν, το αφεντικό της Έιμι, προσπαθεί να επικοινωνήσει με συνεργάτες του Βασίλι Κάρπιν στο Λονδίνο. Συνεννοήσεις βρίσκονται σε εξέλιξη. Πολύ σύντομα, ο Βασίλι θα πειστεί να εγκαταλείψει τη συγκεκριμένη βεντέτα. Η Maximum Impact έχει πελάτες που θα μπορούσαν να του κάνουν μερικές χάρες. Θα βρεθεί μια συμβιβαστική λύση, ο Βασίλι θα ηρεμήσει και η Ρόζι θα είναι

και πάλι ελεύθερη να κάνει τη δουλειά της. Και αν όχι, η Έιμι θα είναι εκεί.

Μέχρι τότε, η Έιμι και η Ρόζι είναι κολλημένες σε αυτό το ειδυλλιακό νησάκι, μαζί με τον άρον άρον εκπαιδευμένο σεφ τους. Για να είναι ειλικρινής, η Έιμι θα έμενε ευχαρίστως μερικές μέρες εδώ για ξεκούραση, αλλά σύντομα θα χρειαστεί να ξαναμπει σε κίνηση. Κανένας δεν πρόκειται να σκοτώσει τη Ρόζι Ντ'Αντόνιο, στην ουσία η Έιμι είναι μια πανάκριβη νταντά. Και τι το διασκεδαστικό έχει αυτό για τις δυο τους;

«Δεν πάμε πουθενά προς το παρόν», λέει η Έιμι. «Μπορεί να σε δολοφονήσουν».

Η Ρόζι στρέφει το βλέμμα προς τον ουρανό, απαυδισμένη, κι αρχίζει να στρίβει και δεύτερο τσιγάρο. «Οχ, Έιμι, καλύτερα να με σκοτώσουν παρά να πλῆξω».

Ως προς αυτό, η Έιμι Γουίλερ, που πέρασε πάρα πολλά από τα παιδικά της χρόνια προσπαθώντας να είναι όσο πιο μικρή και αθόρυβη γινόταν, τείνει να συμφωνήσει.

**Μια καινούργια σειρά.
Μια εμβληματική νέα ομάδα ντετέκτιβ.
Και νέες συναρπαστικές
δολοφονίες προς εξιχνίαση.**

**Εξαιρετικά αγωνιώδες.
JEFFERY DEEVER, συγγραφέας**

**Εξοργιστικά καλό.
IAN RANKIN, συγγραφέας**

**Αστείο, έξυπνο, καθηλωτικό.
HARLAN COBEN, συγγραφέας**

**Χαρογέλασα ένα
εκατομμύριο φορές.
MARIAN KEYES,
συγγραφέας**

**Πνευματώδες,
έξυπνο και θερμό.
VAL McDERMID, συγγραφέας**

**Ο Όσμαν γίνεται καλύτερος
από βιβλίο σε βιβλίο.
SHARI LAPENA,
συγγραφέας**

**Δικαιωματικά τού ανήκει
ο τίτλος του βασιλιά της
αστυνομικής λογοτεχνίας.
i-magazine**

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
p s y c h o g i o s . g r

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 31092